

XXXXIII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Lønninger ved Postvæsenet.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 12te April 1881.)

Efterat Udvalget den 12te Marts havde modtaget til videre Behandling Forflag til Lov om Lønninger ved Postvæsenet, tilstillede Regjeringen det den 4de April nedenslaaende Ændringsforflag, med Anmodning at være uleiligt med at stille det.

Udvalgets Flertal (Dresing, Fallesen, Jacobsen, Suel, Oyenbøll, Raben og Using) tiltræder Forflaget, som gaar ud paa at gjengive Loven det Indhold, den havde, da den i Novbr. f. A. anden Gang forelagdes i Folkethinget.

Som det vil ses, er den Lønningsforbedring, der tilsigtes, særdeles tarvelig, især henfset til den betydelige Udvikling, Postvæsenet har faaet i det sidste Tiaar. Af de fylldige Oplysninger, der ledsagede Regjeringens Forflag, viser det sig, at Expeditionernes Antal samlet er forøget med 150 pCt., et Tal, der er talende nok og bliver det end mere, naar det erindres, hvilket betydeligt Arbejde alle Postkontorer have faaet ved den enorme Udvikling, der i det nævnte Tidrum er givet Landpostvæsenet, som paa Finansloven for 1880 var budgetteret til et Beløb af 588,370 Kr., medens det i 1869—70 kun androg 60,464 Kr. Det er her ikke Stedet at udtale sig om Landpostvæsenet, men man skal dog ikke i denne Forbindelse unblade at gøre opmærksom paa, at medens Regjeringsforflaget kun vil forøge Postvæsenets Budget med 144,473 Kr. (hvoraf ca. 9,000 Kr. spares ved Kontorholdet), altsaa en Forøgelse af Udgifterne med ca. 30 pCt., har

man ikke taget i Betænkning at forøge Udgifterne til Landpostvæsenet med det 9-dobbelte Beløb af den tidligere Udgift, et Vidnesbyrd om, hvilken Betydning man er enig om at tillægge Institutionen.

Der er imidlertid foruden Arbeidets stærke Tiltagen tillige et stadig vokgende Ansvar for Postembedsmændene, idet Forsendelse af Værdigjenstande tiltager omtrent i samme Forhold som alt Andet, hvilket medfører, at man i endnu højere Grad maatte ønske at se særdeles dygtige og paalidelige Folk søge Ansættelse i denne Stat, og Udvalgets Flertal, der finder det klart, at, skal man kunne gjøre Regning paa at vinde den fornødne Dygtighed, maa der ydes tilsvarende Lønninger, mener derfor, at mange Embeder burde have været endnu højere lønne end foreslaaet, navnlig deø verste mere kontrollerende Embeder, saaledes at en særlig dygtig Mand ogsaa paa dette Omraade kunde gjøre sig Haab om en bedre Eksistens end den, hvortil Statens Embedsmænd nu maa se hen. Gagerne ere nemlig ikke højere, end at en Familiefader efter en anstrengende, ansvarfuld Livsgjæring — der i de yngre Aar ofte ikke engang har været tilstrækkelig lønnet, til at han kunde give sine Børn en fylldig Opdragelse, — sjældent kan have det Mindste tilovers, efterat de til et tarveligt Liv nødvendige Udgifter ere dækkede. Det er i de sidste Aar saa ofte gjentaget, at Embedsgagerne trænge til Forhøjelse, efterat Pengene ere sunkne saa betydelig i Værdi og Samfundets Fordringer til Livet samtidig ere stegne, at man